

gentest, men det kan også ske via ganske almindelige blodprøver. Det skal ikke være det afgørende element, når vi bygger en lovgivning op.

Men vi mener i Det Konservative Folkeparti, at der også fremover skal være plads til almindelige spørgsmål ved ansættelsessamtalen. Der skal også være plads til spørgsmål om forudgående antal sygedage. Det er forudsætningen for den temmelig omfattende beskyttelse imod afskedigelse, arbejdsskader og arbejdsulykker m.v. – når man først er ansat – at arbejdsgiveren har haft en reel mulighed for at vurdere situationen i ansættelsesøjeblikket.

Vi vil fra konservativ side stille en stribe spørgsmål under udvalgsarbejdet. Vi håber, at regeringen vil være imødekommende. Det mest positive, vi kan sige om det foreliggende forslag, er, at det er ledsaget af en tilkendegivelse fra regeringen om, at det skal oversomre, og at man tilsyneladende er åben for en dialog med Folketingets partier og offentligheden. Det er det mest positive, vi kan sige for nærværende.

Men ingen skal være i tvivl om, at vi fra konservativ side meget gerne deltager i en lovgivning under den overskrift, at vi ikke skal have en sortering af arbejdskraften efter gener. Det skal man ikke tage fejl af. Men vi er altså ikke sindet at give dette forslag tilslutning. Vi mener, at der er for mange ufuldstændigheder. Man stiller specielt arbejdsgiverne i en umulig situation, for så vidt angår retssikkerhed, og vi mener faktisk også, at man på den måde ikke imødekommer det egentlige behov, der kunne komme blandt lønmodtagerne.

Det er en lovgivning, som er forud for problemerne i det virkelige liv, og det er jo ikke så tit, vi oplever det her i Folketinget. Det er i og for sig godt nok, men det giver os altså også mulighed for at tage os den tid, der skal til, for at vi får en præcis og god lovgivning.

Så jeg håber, at regeringen vil være imødekommende over for de ændringer, som der helt sikkert bliver behov for at gennemføre, hvis Det Konservative Folkeparti på noget tidspunkt skal lægge stemmer til et forslag om de her temaer.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Det siger sig selv, at SF er tilfreds med fremsættelsen af dette forslag. Det er udmøntningen af et SF-beslutningsforslag, der blev vedtaget for nu over fire år siden, den 25. april 1991, og der er sket en del siden da.

For det første blev det dengang vedtaget med kun én stemmes flertal, idet kun Socialdemo-

kratiet og Kristeligt Folkeparti støttede os. Men efterhånden som sagen er blevet behandlet adskillige gange, steg tilslutningen, og da vi nedsatte gentestudvalget, var det et enigt Folkeeting, der kunne gøre dette.

Der er også sket noget andet, nemlig at vi er blevet noget mere klar over de vanskeligheder, der ligger i at forbyde brug af gentest i forskellige situationer. Når det har været så længe undervejs, er der derfor ikke kun tale om en sendrægtig behandling. Der er faktisk også tale om, at det er et indviklet teknisk spørgsmål, der havde brug for en afklaring, og den synes jeg efterhånden er kommet.

Resultatet er som bekendt, at gentestudvalget ikke fandt, at der var nogen mening i alene at forbyde gentest. Man var nødt til at se på helbredsundersøgelser mere generelt. Man kunne ikke skille det ad, og det synes vi er udmærket, fordi vi nu får et forbud mod en række helbredsundersøgelser i forbindelse med ansættelse. I den forbindelse er det selvfølgelig nødvendigt med nogle undtagelser, og vi kan tilslutte os den serie af undtagelser, som udvalget har foreslået.

Vi vil ligesom andre læse høringssvarene, og vi vil deltage i den offentlige debat. Vi synes, det er helt fint, at man lader forslaget oversomre, og vi er selvfølgelig villige til at bøje os for saglige argumenter og lave mindre ændringer. Men i hovedtrækkene tror vi, at det er det forslag, der nu ligger på bordet, der skal vedtages.

Jeg har noteret mig, at Venstre og De Konservative holder fast ved, at man ikke skal bruge gentest ved ansættelser, ligesom de holder fast ved deres tilslutning til at nedsætte udvalget, men at de selvfølgelig må vige noget tilbage, når arbejdsgiverne reagerer så barsk, som de har gjort. Det er jo naturligt, men jeg håber, at også de kan være med ved den endelige vedtagelse. Men hvis prisen for at få dem med er en social udvanding, så er det ikke prisen værd.

På ét punkt giver jeg dog de to partier ret. Det er i spørgsmålet om forholdet til anden lovgivning, og det er især funktionærloven, jeg tænker på. Det er stødende, at vi nu forbyder nogle ting over for private arbejdsgivere, der vil være tilsladt over for statslige, men i øvrigt ikke over for kommunale og amtskommunale, fordi reglerne for statslige er bundet af lov, mens de for amter og kommuner er bundet af regulativer, og regulativer står den her lov over, men ikke over gældende lov. Det må vi kigge på. Vi er nødt til at kigge på funktionærloven og se, om der ikke er